ΕΙΡΗΝΗ ΝΤΑΣΗ **ΜΑΘΗΤΡΙΑ Β΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΔΡΟΣΙΑΣ**

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ

Αντιπολεμικές δημιουργίες

ΕΝΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΒΡΑΙΑ

GRAPHIC POESY

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η μαθήτρια της Β΄ Γυμνασίου **Ειρήνη Ντάση** παρουσιάζει με σκίτσα τους στίχους του αντιπολεμικού τραγουδιού Ένας **Γερμανός και μια Εβραία**. Η εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο εφαρμογής των Διδακτικών Προτάσεων στο μάθημα της Λογοτεχνίας με τίτλο **"ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ Αντιπολεμικές Δημιουργίες"** που εφάρμοσαν οι καθηγήτριες **Τίνα Κατσαρή** και **Εύη Συρίγα**.

Ένας Γερμανός και μια Εβραία

Ένας Γερμανός και μια Εβραία,
γνωριστήκαν κάποιο καλοκαίρι
Ήτανε γλυκός κι ήταν ωραία,
κι όμως δεν του έδωσε το χέρι
Κλαίει η μικρούλα στ' ακρογιάλι,
μέθυσε στο καπηλειό αυτός
κι είναι τόσο ωραίο παλληκάρι,
Θεέ μου γιατί να 'ναι Γερμανός

Δεν μπορώ να σ' αγαπήσω Φραντς
-δεν μπορώ να σ' αγαπήσω Φραντς-
κάποιο βράδυ πέρασαν τα τανκς
-κάποιο βράδυ πέρασαν τα τανκς-
σα λουλούδι κομματιάσαν χάμω
-σα λουλούδι κομματιάσαν χάμω-
μες το γκέτο τη μικρή καρδιά μου
-μες στο γκέτο τη μικρή καρδιά μου-

Ένας Γερμανός και μια Εβραία,
κάποιο βράδυ δώσανε τα χέρια
Ήτανε γλυκός κι ήταν ωραία,
κι έλαμπαν στον ουρανό τ' αστέρια
Ήμουνα εφτά χρονών, του λέει,

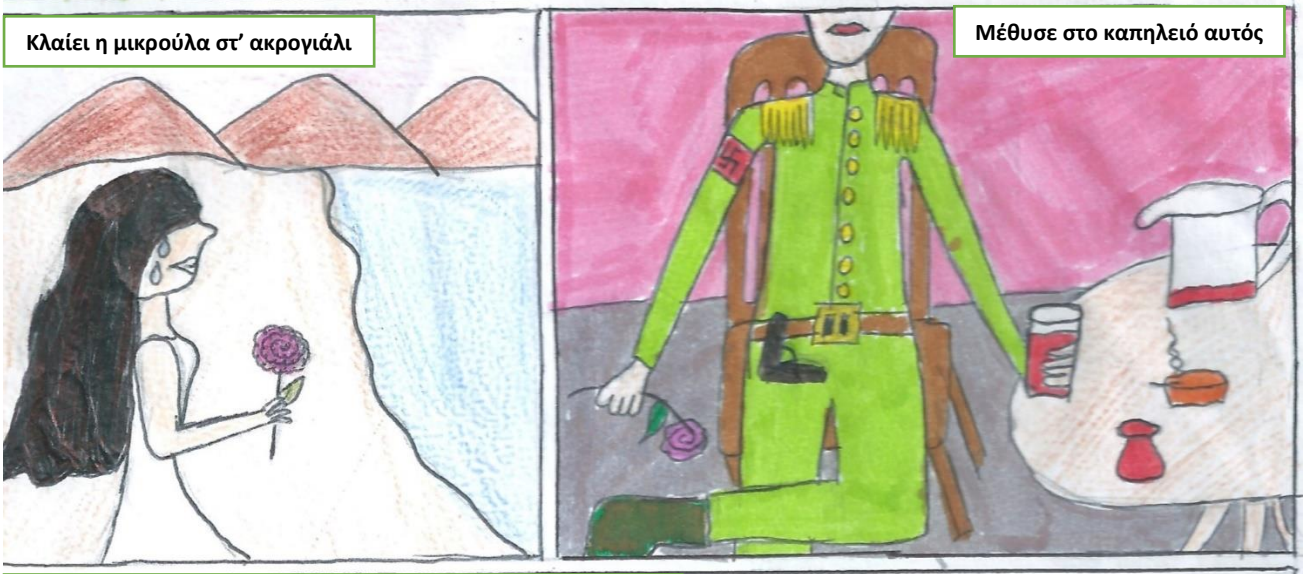
στον μεγάλο τον βομβαρδισμό
Ήμουνα εννιά χρονών, της λέει,
σαν και σένα έκλαιγα κι εγώ

Ήτανε ο πατέρας σου Ες Ες
ντρέπεσαι, το ξέρω, που το λες
καίγομαι και εγώ που σου το λέω
το δικό μου γέρο Εβραίο
σκότωσε ο πατέρας σου ο Ες Ες
μα παλικάρι εσύ τι φταις
που 'τανε ο πατέρας σου Ες Ες
ντρέπεσαι το ξέρω που το λες

Ένας Γερμανός και μια Εβραία,
παντρευτήκαν κάποιο καλοκαίρι
Στάθηκε μικρή νυφούλα ωραία,
ακουμπώντας στο πλατύ του χέρι
Έλαμπε σαν μέρα το σκοτάδι,
έλαμπε σαν ήλιος ο ουρανός
έτσι τρυφερά κείνο το βράδυ,
τελείωσε ο πόλεμος αυτός

Στίχοι: Σώτια Τσώτου
Μουσική: Κώστας Χατζής
Πρώτη εκτέλεση: Κώστας Χατζής

Ένας Γερμανός και μια Εβραία γνωριστήκαν κάποιο καλοκαίρι. Ήτανε γλυκός κι ήταν ωραία κι όμως δεν του έδωσε το χέρι.

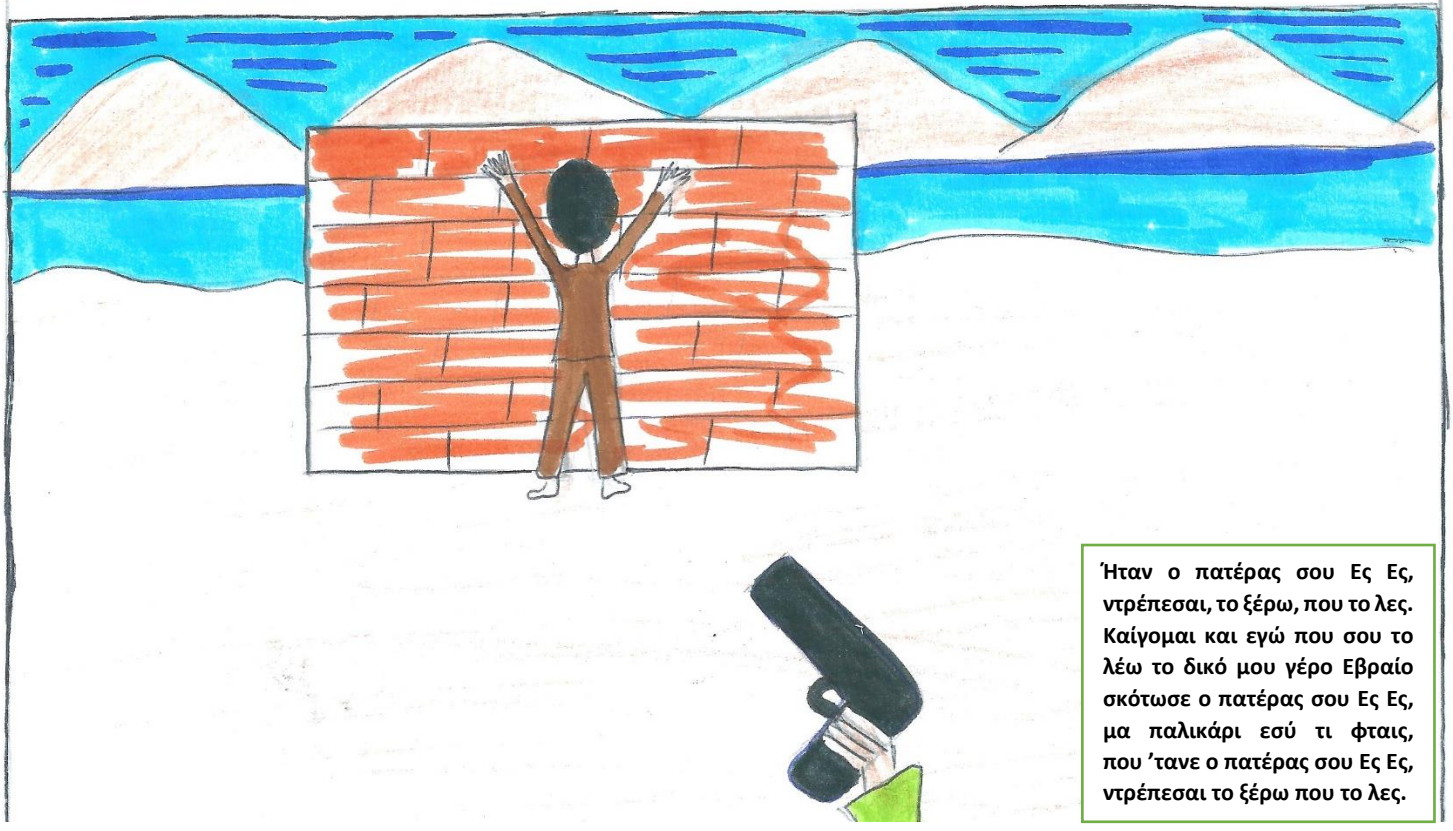

Κλαίει η μικρούλα στ' ακρογιάλι
Μέθυσε στο καπηλειό αυτός

Κι είναι τόσο ωραίο παλικάρι. Θεέ μου γιατί να 'ναι Γερμανός.
Δεν μπορώ να σ' αγαπήσω
Φράντς κάποιο βράδυ
πέρασαν τα τανκς
σαν λουλούδι
κομματιάσαν χάμω
μεσ' το γκέτο την
μικρή καρδιά μου.

Ένας Γερμανός και μια Εβραία κάποιο βράδυ δώσανε τα χέρια. Ήτανε γλυκός κι ήταν ωραία κι έλαμπαν στον ουρανό τα αστέρια.

Ήμουνα οκτώ χρονών, του λέει, στον μεγάλο τον βομβαρδισμό

Ήμουνα εννιά χρονών, της λέει, σαν και σένα έκλαιγα κι εγώ.

Ήταν ο πατέρας σου Ες Ες, ντρέπεσαι, το ξέρω, που το λες. Καίγομαι και εγώ που σου το λέω το δικό μου γέρο Εβραίο σκότωσε ο πατέρας σου Ες Ες, μα παλικάρι εσύ τι φταις, που 'τανε ο πατέρας σου Ες Ες, ντρέπεσαι το ξέρω που το λες.

Ένας Γερμανός και μια Εβραία παντρευτήκαν κάποιο καλοκαίρι. Στάθηκε μικρή νυφούλα ωραία , ακουμπώντας στο πλατύ του χέρι. Έλαμπε σαν μέρα το σκοτάδι, έλαμπε σαν ήλιος ο ουρανός, έτσι τρυφερά κείνο το βράδυ, τέλειωσε ο πόλεμος αυτός.

“ Μια μέρα αυτός ο φοβερός πόλεμος θα τελειώσει. Θα έρθει ο καιρός που θα είμαστε πάλι άνθρωποι και όχι Εβραίοι! ”

ΑΝΝΑ ΦΡΑΝΚ, 11 Απριλίου 1944